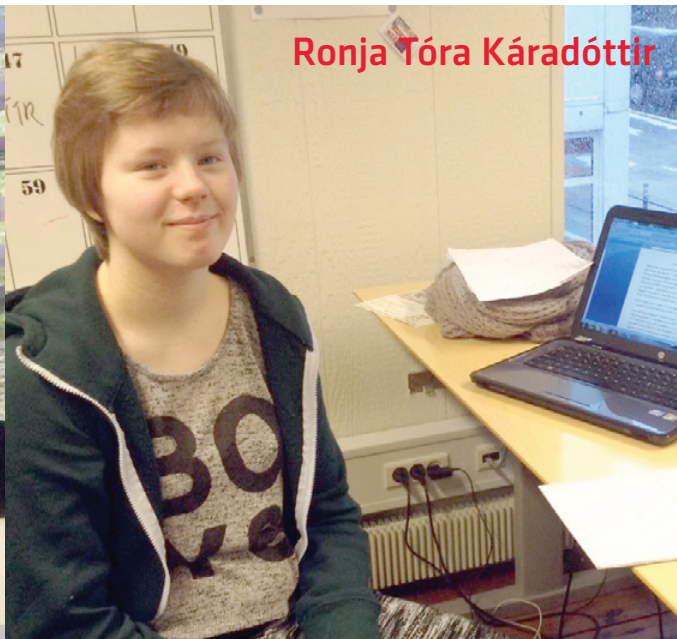

TÍÐINDI

Djóni Joensen

Ronja Tóra Káradóttir

Ólavur Joensen

Rebekka Joensen

Siri í Ólavsstovu Davidsen

Janus Foldbo Holm

Felagsskúlin í starvsvenjing

Diana Mouritsen
Starvsnámingur

Í løtuni eru næmingar í 9. flokki av Felagsskúlanum av Oyrarbakka í starvsvenjing.

Á Felagsskúlanum eru tvinnir flokkar, sum tilsamans telja 39 næmingar. Eins og næmingarnir eru starvsvenjingarplássini sera ymisk. Onkur er til skips, onkur í Margarinfabrikkini í Havn, onkur hjá Poul Hansen, onkur í barnagarði o. s. fr. Eg havi tosað við nøkur teirra:

Siri í Ólavsstovu Davidsen er í starvsvenjing í Margarinfabrikkini. Tá eg var, og tosaði við hana, hevði hon bert verið har í nakrar tímar av tí, at hon júst hevði skift starvsvenjingarpláss. Hon fór í starvsvenjing í Margarinfabrikkini tí, at hon var har altíð fyrr og tí, at hon dámar so væl tað stuttliga umhvørvi. Hon sigur eisini:

– Mær hevur altíð dámt væl at arbeiðt við børnum.

Henni dámar tað ordiliga væl, men hóast tað heldur hon ikki, at hennara yrkisleið

er at gerast námsfrøðingur. Hennara uppgáva er at gera mat og at tosa og spæla við børnini.

Janus Foldbo Holm er til skips umborð á trolaranum Brestir.

Tað fyrsta, sum rann honum til hugs, tá hann fekk at vita, nær hann slapp í starvsvenjing var, at hann skuldi til skips, men hann helt ikki, at hetta var tann besta tíðin.

– Eg hugsaði ikki so nógv um, hvat fyri skip eg skuldi við.

Hann fór til skips, tí at tað er tað, hann ætlar sær, tá hann er liðugur í skúlanum. Hann heldur somuleiðis, at tað er ein góður møguleiki fyri at royna tað. Honum dámar væl at vera til skips, men til tíðir kann tað rulla eitt sindur.

– Og onkuntíð gongst ikki alt eftir vild, men sum heild væl. Og so kann man keða seg viðhvørt, sigur hann.

Janus hevur lært vanligan sjómansskap og hvussu man arbeiðir á dekkinum. Hans-

ara uppgáva er at hjálpa til á dekkinum, tá trolið skal koyrast út og takast inn og annars tað, sum hinir biðja hann um.

Djóni Joensen er í starvsvenjing í Norðurlandahúsinum. Hann hugsaði um at fara har, men tað var ikki hansara fyrsta væl. Hann helt, at tað fór at vera keðiligt at vera har, men tað heldur hann ikki longur! Nú heldur hann, at tað er áhugavert at vera har og hann dámar tað væl. Hann hjálpir til við ymiskum t. d. við at seta pall upp. Hann fólir, at hann hevur fingið nógv burturúr, og hann hevur ongantíð kett seg. Tað er ymiskt, hvat hann ger. Onkuntíð er tað lítið at gera og aðrar tíðir nógv.

– Fyrradagin arbeiðdi eg ordiliga hart við at taka tourin hjá Guðrið Hansdóttir niður, sigur hann.

Djóni hevur lært nógv.

Rebekka Joensen er í starvsvenjing í Musikkiskúlanum í Havn.

Hon vildi fegin í starvsvenjing eitt stað, sum hon kundi arbeiða við tónleiki.

Hennara fyrsti tanki var at fara í eitt studio, men tað var ikki møgult.

– So hugsaði eg, hvørjir aðrir møguleikar eru, har eg kann gera okkurt við musik ella tónleik, og so fann eg útav, at tað vóru forskelligir musikkskúlar, og so hugsaði eg Tórshavnar Musikkskúli er sikkurt best, um eg skal í praktikk, tí at har eru nógv mest ting og sovrit har. So hugsaði eg bara, at eg vildi fara har, sigur hon.

Henni dámar sera væl. Hon upplivir nógv og heldur, at tað er sera stuttligt.

– Tað er øgiliga stuttligt, eg renni til violintímar og í gjár, sang eg við Xperiment, sigur hon.

Hon er eisini við til ymiskar undirvísingartímar. Hon hevur ymiskar arbeiðstíðir.

Rebekka heldur, at tað møguliga er ein yrkisleið at gerast tónleikalærari.

Ronja Tóra Káradóttir er í

starvsvenjing í Kringvarpi Føroya, tí at henni dámar væl at læra um, hvussu man nýtir kamera, og hvussu tey gera Dagur & Viku.

Hon heldur, at tað er áhugavert, tí hon lærir nógv um, hvussu tey gera. Hon hevur lært.

– Hvussu man setir stativ-ið upp, og hvussu tey gera, tá tey klippa, og hvussu tey gera Dagur & Viku og sovrðið.

Ronja hevði væl tímað at verið fotografur.

– Tí at mær dámar væl at taka film, og eg haldi, at tað er áhugavert, sigur hon.

Tað stuttligasta, sum hon hevur upplivað, var tá hon og Tórður Mikkelsen vóru og tosaðu við langommu hennara.

Ronja vil mæla øðrum til at fara í starvsvenjing í Kringvarpi Føroya.

– Ja, altso eg haldi, at tað er mega áhugavert, og har eru fitt fólk. Tú keðir teg ikki, sigur hon.

Higartil hevur Ronja gjørt døgurðabeatan og hjálpt til við at taka ymiskt upp.

Ólavur Joensen og vinmenn hansara eru í starvsvenjing umborð á Norrønu. Eg tosaði við Ólav tá, hann hevði ein frívakt á veg til Íslands. Ólavur vil ráða øðrum til at fara.

– Ja her er bara fantastiskt at verða, við góðum company. Vit fara at gera forskeligt, vit hava vaskað og sovrðið, men fara at gera onnur ting sum at servera lekran mat, ella sita við kiosk, ella kafeteria tað er bara fantastiskt, sigur hann.

Ólavur sigur, at nógv stuttligt er hent.

– Men tað besta er nokk at sita í heita pottinum við vinmonnunum aftan á ein harðan arbeiðsdag, sigur hann.

Ólavur heldur ikki, at tað er ein møgulig yrkisleið at arbeiða umborð á einum skipi. Fyri hann er tað bara eitt upplivilsi fyri livið.